

var en god idé. Vi stillede i stribevis af spørgsmåle om, hvorvidt den tidligere minister var i stand til administrativt at løse det her problem, og fik at vide, at det kunne man ikke. Der var en forespørgselsdebat den 10. maj 1994, og de, der har læst forhandlingerne, vil kunne nikke genkendende, når jeg siger, at da var vores forslag stadig væk denne her løsning. Så der har ikke fra vores side manglet opbakning bag den løsning, som SEAS' ledelse selv formulerede.

At man så måske har haft et politisk behov for at få afprøvet nogle andre muligheder, er selvfølgelig fair nok; men der er gået urimelig lang tid med det her. Vi skal jo huske på, at der er i hundredevis, ja, i tusindvis af elforbrugere i området, som i al den tid har været usikre på, hvad der egentlig blev udgangen på dette. Og derfor skal vi altså se at blive færdig med sagen.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er også hr. Martin Glerups indlæg, der kalder mig herop. Hr. Martin Glerup understreger, at nu har vi undersøgt sagen meget grundigt og har vendt hver en sten; jeg kan kun udtrykke ønsket om, at det så vil ske i al den lovgivning, der nu kommer fra regeringen. Der er i hvert fald gået 1½ år, siden alle andre var klar over, at elforsyningsloven ikke kunne løse dette problem. Det tegner godt for de kommende par år, hvis man vil undersøge sagerne så grundigt – vel vidende allerede for 1½ år siden, at der ikke var mulighed for at løse denne sag på den måde.

Jeg vil godt lige også – hvis ministeren har mulighed for at svare på det – gentage nogle af de ting, som er blevet sagt her netop om, at vi nu skal være helt sikre på, at vi har fået alle tingene på bordet. Vi skal være helt sikre på, at der ikke fra den 1. oktober 1994, som beskrevet i lovforslaget, og til loven træder i kraft er et tab. Alene forrentningen af det konstaterede tab fra perioden, som er beskrevet i lovforslaget, og indtil loven kan træde i kraft, må jo regnskabs-teknisk frembære en tabssituation, en forrentning, et eller andet.

Det er med disse ting, hr. minister, at vi siger, vi må være helt på det rene med, at der nu er ryddet helt op. Det gælder også det spørgsmål, fru Eva Møller stillede, om andre selskabers situation, hvis de nu kommer med nogle hurtige tabstal, som de har haft inden 1. oktober, som beskrevet i lovforslaget. Hvorledes stiller vi os til dem? Disse ting er altså det, der er udestående.

Dorit Myltoft (RV):

Partiets ordfører i denne sag, fru Elsebeth Gerner Nielsen, kan ikke være til stede, og derfor skal jeg fremføre følgende synspunkter:

I meget lang tid har både forbrugerne inden for SEAS' forsyningsområde og medarbejderne i SEAS levet i stor uvished om selskabets fremtid.

Baggrunden er, som alle ved, det såkaldte tomateventyr, en lidt spottende betegnelse for en sideordnet aktivitet i et selskab, som mange politikere og miljøengagerede for få år siden betegnede som et af landets mest fremsynede – fremsynet, fordi SEAS netop formåede at følge tidens miljøtrend, formåede at udnytte energien bedre til fordel for miljøet. Siden, da det så gik galt, har mange haft travlt med at smide de rådnede tomater fra sig.

I Det Radikale Venstre synes vi selvfølgelig også, det er ærgerligt, at det gik galt. På den anden side må man acceptere, at forsøgs- og udviklingsarbejde ikke altid bærer den frugt, man havde håbet på.

Det, vi kan lære af det såkaldte tomateventyr, er selvfølgelig, at vi i fremtiden skal sørge for at skulle tingene ad. Ét er at producere, transmittere og distribuere el, noget andet er at producere tomater og engagere sig i andre former for sideordnede aktiviteter. Fordi man er dygtig til at producere el, er det ikke sikkert, at man kan styre et tomatgartneri.

Det er yderst beklageligt, at det bliver forbrugerne, som kommer til at betale for at rette økonomien i SEAS op. På den anden side har SEAS lovet, at elpriserne ikke vil stige, takket været rationaliserings- og effektiviseringsgevinster. Men det siger sig selv, at under normale omstændigheder ville kunderne i SEAS' forsyningsområde have fået fordel af besparelserne, altså lavere priser. Det får de ikke nu; til gengæld beholder de deres lokale elforsynings-selskab. Forbrugerne på Sydhavsøerne har stadig fod under egne master, hvilket betyder meget for et område, som desværre ikke ligefrem er præget af vækst og udvikling.

På den baggrund kan Det Radikale Venstre tilslutte sig lovforslaget, og vi vil samtidig opfordre til, at SEAS' bestyrelse i de kommende år tager ansvar for at rette økonomien meget alvorligt op.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Vi så egentlig gerne, at de sideordnede aktiviteter var nogle af hovedaktiviteterne for selskaberne.